

Cândva

Sorina

Cândva.

Cândva, te-am văzut.

Nu-mi amintesc în ce timp ne-ntâlnisem,
nici dacă tu îmi cântai, sau îngerii erau,
sau dacă iubind, fără iubire murisem,
nu-mi amintesc, dar pe cer flăcări ardeau.

Cândva, te-am găsit.

Nu-mi amintesc nicidecum râsul tău de copil,
nici urma, lăsând gând în mirare, pe frunte,
nu-mi amintesc nici dacă eram în exil,
sau dacă trecusem prin veacuri, vreo punte.

Cândva am trăit.

Îmi amintesc, că zburând, aripi albe creșteau,
ne-nvăluiau doar simțiri, cu rezonanța iubirii
și-mi amintesc ochii tăi ce frumos mă priveau,
regăsindu-ne-n noi forța vie-a trăirii.